

Samen door het leven

Preek over psalm 139:1-12

Te lezen: Psalm 139:1-12

Trouwdienst Hans Smits en Olga van Venetiën

16 februari 1979

Beste Olga, beste Hans,

Toen jullie een Bijbelgedeelte voor deze dienst uitzochten hebben jullie een bijzondere keus gemaakt. Vanaf vandaag gaan jullie samen door het leven. Psalm 139 is een heel persoonlijke psalm. Daarin staat een mens in zijn ééntje voor God: 'Heer U doorgrondt en kent mij; U kent mijn zitten en mijn opstaan, U verstaat van verre mijn gedachten'. Jullie beseffen dat het leven met z'n tweeën bij jezelf begint: wie je zelf bent. Straks, na deze prediking, zal ik je uit nodigen om samen op te staan en elkaar de rechterhand te geven. Als ik jullie vraag of je wilt beloven elkaar lief te hebben, en trouw te blijven, en je voor elkaar in te zetten, sta je samen, hand in hand, voor God. Maar nu, tijdens deze toespraak, sta je voor een ogenblik in je ééntje voor God. En daar hebben jullie zelf voor gekozen.

'Heer U doorgrondt en kent mij'. U kijkt tot op de bodem van mijn hart. Ik ben voor U een open boek. U weet, God, wat ik voel als ik tegen Olga zeg: Ik heb je lief en ik blijf je trouw. U weet heer waarom ik zo dol op Hans ben. U weet dat nog beter dan ik het zelf weet. 'U verstaat van verre mijn gedachten'. God U weet waarom ik tegen Olga zeg: 'De aardappels zijn wat aangebrand! U weet dat ik het zeg om dat ikzelf wat aangebrand van mijn werk thuiskwam'. God U weet waarom ik tegen Hans mopper: Ik heb geen jurk meer om aan te trekken! Omdat ik gisteren in de winkel een jurk zag hangen waar ik ineens mijn zinnen op had gezet.

Je moet in je ééntje voor God durven staan. Ook als je getrouwd bent moet je in je ééntje voor God durven staan. Wanneer je God in een stil ogenblik in je eigen hart laat kijken, maak je je vrouw minder verwijten. Wanneer je je af en toe eerlijk afvraagt wat God wel niet van je moet denken, wordt de liefde voor je man iets groots. Hans, Olga, maak het vanaf het begin van je huwelijk tot een gewoonte om samen te bidden. Maar ik hoop dat je ook de tijd zult nemen om in je ééntje stil voor God te zijn. Zeker als je eens teleurgesteld bent in de ander, als je boos bent, als je het niet eens bent met elkaar: Bid een ogenblik vóór je met elkaar gaat praten. Denk dan aan jullie trouwtekst: 'God u doorgrondt en kent mij; U verstaat van verre mijn gedachten'. Je zult het merken: Het helpt! Je gaat de ander anders zien. Je gaat jezelf anders zien. Het is net of je jezelf en de ander gaat zien met Gods ogen. Je wordt milder tegenover de ander. Je begrijpt hem beter. Je bent beter in staat de juiste toon

te treffen als je de ander iets meer gunt. Je wordt kritischer tegenover jezelf. Je wordt bevrijd van de obsessie je zin te moeten hebben.

Een persoonlijke opmerking: Ik denk wel eens, Hoe houdt God het met mij vol! En dan verbaas ik me over mijn vrouw die het al meer dan vijf jaar met me volhoudt. God heeft een stukje van Zijn liefde voor mij aan haar gegeven om mij meer lief te hebben. En een stukje van Zijn trouw aan mij heeft God aan haar gegeven om mij meer trouw te zijn. Je gaat elkaar anders bekijken, als je God in je eigen hart durft laten kijken!

Olga, Hans, God heeft jullie leven in Zijn hand. Hij heeft ook jullie huwelijk in Zijn hand. Jullie moeten het vanaf vandaag samen zien te redden. Maar je bent daarin niet aan jezelf overgeleverd. God wil jullie huwelijk in Zijn hand nemen, hij staat klaar om de sfeer thuis te bepalen. Hij wil jullie liefde voor elkaar bewaren. Hij wil voor begrip zorgen. En voor geduld. God wil jullie huwelijk in Zijn hand nemen. Soms moet je als getrouwde mensen zaken die je beiden aangaan, in Zijn hand laten. En er zelf niet aankomen. Soms is het voldoende dat God de dingen weet. In de beste gezinnen komt het voor dat een man en een vrouw, 'wat met elkaar hebben', zoals dat heet. Het zal in jullie huwelijk ook wel gebeuren dat je verschil van mening hebt. Hans, als jullie het op een avond over een zaak niet eens kunnen worden, en je weet, diep in je hart heel eerlijk dat je gelijk hebt, laat het voor die avond daarbij. Het is soms voldoende dat God weet dat je gelijk hebt. De volgende dag zal Hij er zelf voor zorgen dat ook Olga weet dat je gelijk hebt. "Heer, u doorgrondt en kent mij; U verstaat van verre mijn gedachten; u onderzoekt mijn gaan en mijn liggen'.

Het is grote rijkdom om in je huwelijk te weten dat God je door en door kent. Om te weten dat God weet wat je je man of vrouw niet duidelijk kunt maken. God U weet dat ik me niet aanstel! God U weet dat ik eerlijk ben! God U weet dat ik niet anders kan! Soms is het voldoende dat God weet wat je de ander niet duidelijk kunt maken. Dat is ongelooflijk spannend. Dan verdwijnt er een kramp in je houding. God zelf zorgt er voor dat de ander begrijpt wat je zelf niet duidelijk kunt maken.

Op een gouden bruiloft maakte iemand de opmerking tegen het bruidspaar: 'U zult elkaar wel goed hebben leren kennen!' Waarop de bruidegom antwoordde: 'Een vrouw leer je nooit kennen!' Ik denk dat de bruid ook alle reden zou hebben gehad om te zeggen: 'Een man leer je nooit kennen!' Dat is heel wat: Jaren in één huis wonen, één tafel delen, één bed, elkaar in alle dingen van het leven mee te maken, elkaar te leren kennen. Olga, Hans, voor jullie aan dat lange avontuur van elkaar leren kennen zijn begonnen, hebben jullie psalm 139 gelezen: "Heer, U doorgrondt en kent mij'. Het is geweldig goed dat je je door God laat kennen vóór je een ander de gelegenheid geeft je te leren kennen.

